

ninger. Det er en gammel Bekendt; det blev forelagt og vedtaget første Gang i 1907 og har været fremme til Revision med 5 Aars Mellemrum, altsaa i 1912 og i 1917, og foreligger nu paa ny til Revision. Formaalet med Loven var jo at faa afgjort de Retstvistigheder, der opstaar i Anledning af Handel med Husdyr, hurtigt og billigt, og hvad Hurtigheden angaar, er der vel ingen, der tvivler om, at det er lykkedes fuldt ud i de allerfleste Tilfælde at opnaa det tilsigtede Maal; billigt har det derimod ikke altid været, men i det hele tror jeg, man maa erkende, at Loven har virket fuldt ud tilfredsstillende, og der er et almindeligt Ønske om at faa Lovens Gyldighed forlænget.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Bording: Da det foreliggende Forslag i Virkeligheden er en Fornyelse af den gamle Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr, og da jeg tror, at denne i al Almindelighed har virket nogenlunde tilfredsstillende indenfor den Del af Befolkningen, som er interesseret i dette Spørgsmaal, kan jeg paa mit Partis Vegne ogsaa anbefale, at Sagen nyder hurtig Fremme her i Salen.

Ulrich: Jeg skal paa mit Partis Vegne udtale, at vi fra vor Side kan tiltræde Forslaget, saaledes som det foreligger.

I Anledning af de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører for Partiet Venstre angaaende en Ændring, som man fra den Side kunde ønske at indføre i § 4, skal jeg tillade mig at henstille til det ærede Medlem at frafalde dette Ønske, idet den Begrundelse, som det ærede Medlem fremførte, jo ikke i Øjeblikket kan have Gyldighed, da vi faktisk nu er kommet saa langt ned med Prisen paa Kreaturer, at i Fremtiden snarere det modsatte Forhold vil gøre sig gældende end det, som det ærede Medlem mente kunde være Begrundelsen for at gaa til denne Ændring. Tillige er der, saa vidt jeg husker, foretaget den Ændring i Lovforslaget, at Loven skal revideres senest om 5 Aar, og den højtærede Justitsminister udtalte jo, at der muligvis allerede til næste Aar kunde komme til at foreligge Forslag om Revision. Der er altsaa ikke mindste Grund til at sinke Sagens endelige Vedtagelse i dette høje Ting ved at lade Lovforslaget gaa til Udvalgsbehandling, men paa den anden Side

skal vi selvfølgelig ikke fra vor Side modsætte os, at en saadan Udvalgsbehandling finder Sted.

Mads Larsen: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne give min Tilslutning til, at dette Forslag gennemføres og nyder hurtig Fremme her i Tinget. Jeg indrømmer, at jeg til at begynde med ikke saa med saa overordentlig stor Tillid og Tilfredshed paa denne Lovgivning og heller ikke var overbevist om, at Resultaterne til enhver Tid var de absolut rigtige. Ærede Medlemmer, som har siddet i længere Tid her i Tinget, vil ogsaa erindre, at mit Partis Ordfører i sin Tid, Hr. Alfred Christensen, paapegede mange Mangler. Men det er mit Syn, at efter at Loven nu har virket igennem en længere Aarrække, og efter at man har indvundet større Erfaring, er de Mangler, som maaske klæbde ved Loven til at begynde med, bortfaldet, og vi kan derfor anbefale Lovforslagets Vedtagelse.

Naar det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen udtalte Ønsket om en Udvalgsbehandling, kan der selvfølgelig ikke være nogen som helst Grund for os til at modsætte os en saadan, og vi skal gerne være med til at overveje det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste, saa meget mere som den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Ulrich, ikke har Ret, naar han antog, at Loven skal revideres om 5 Aar. Det fremgaar af Lovforslagets Affattelse, at det er Meningen, at Loven nu skal vedvare uden nogen fornyet periodisk Revision.

Kirk: Det foreliggende Lovforslag vil jeg ikke se mig i Stand til at stemme for, men jeg ved godt, at intet kan tænkes at være umuligere end at faa Flertal for dette Synspunkt her i Tinget, og jeg skal derfor udtale mig ganske kort om Spørgsmaalet. Jeg indser godt, at den oprindelige Lov, som vi fik i 1907, var velbegrundet. Det var den Gang saaledes, at Retssager om Husdyrhandler kunde trække længe ud og være forbundet med overordentlig store Bekostninger. Men allerede den Gang rejste der sig dog temmelig stærke Røster imod en saadan Lovgivning. Jeg skal f. Eks. minde om de Udtalelser, der fremkom fra Højesteretssagfører P. G. C. Jensen i Landstinget, og i Landstinget var der jo ogsaa en betydelig Minoritet imod Forslaget, da Afstemningen foregik. I Begyndelsen forekom der ogsaa mange Tilfælde, hvor Afgørelserne, der blev truffet i Henhold til denne Lov, var ganske ud i det blaa, hvor det næsten var himmelraabende urimelige